

[Fiskeriministeren.]

til i løbet af det sidste år. Af virksomheder, der tilvirker halvkonserver, har vi for tiden 55, og antallet er ikke forøget i de sidste år. 135 virksomheder har fået tilladelse til saltning, navnlig af sild; det er 20 mindre end i 1947. Af røgerier er der 125 i drift, men deraf kun ca. 30 større virksomheder, der tillige driver nogen eksport. Endelig må det nævnes, at 50 virksomheder har tilladelse til fremstilling af torskefileter beregnet til udførsel; 20 af disse er kommet til siden efteråret 1947. Dertil kommer, at 30 virksomheder har fået tilladelse til at fremstille filet af fladfisk, ligeledes for en stor del beregnet til udførsel.

Alle disse virksomheder er kommet til siden efteråret 1947. 25 frysehuse med fryseanlæg og kølerum behandler fisk eller fiskefilet. 5 af disse er indrettet til lynfrysning; de anvendes særlig til behandling af fiskefileter og er etableret i forbindelse med filetfabrikkerne. Fremstilling af fiskemel og fiskeolie, dels tekniske og dels medicinske olier, findes bl. a. ved de større fiskerihavne. Råstoffet er dels fiskeaffald, dels industri-fisk. I løbet af 1948 er 2 nye anlæg taget i brug.

Jeg vil dernæst gerne sige et par ord om hjemmeforbruget. Den del af fiskene, som anvendes til konsum her i landet, er anslået til i 1947 at andrage 60 mill. kg og i 1948 68 mill. kg, hvilket svarer til et forbrug af ca. 15—17 kg pr. indbygger pr. år. I årene før krigen ansloges forbruget til 10 à 13 kg. Stigningen skyldes først og fremmest knapheden på kød og flæsk i årene efter krigen, men jeg tror også, man kan sige, at den nye form med fileter har virket fremmende på forbruget her i landet. Også den stedse bedre hygiejne ved varens behandling og fiskebutikkernes indretning har formentlig medvirket til denne stigning og kan yderligere afstedkomme en stigning. Det forbrug, vi har pr. indbygger her i landet af fisk, vil jeg gerne anføre, er lavere end forbruget i Norge, Sverige og England.

Grundlaget for hele den virksomhed, jeg her har skildret, er jo det antal fiskere og det antal fartøjer, vi råder over. Og der er det interessante, at antallet af fiskere her i landet egentlig ikke har været ude for nogen større stigning, hvilket de tal, jeg tidligere har nævnt, måske kunne foranledige til at tro. I 1938 havde vi 18 468 fiskere, både erhvervs- og lejlighedsfiskere; i 1946 havde vi 19 546 fiskere her i landet, og i 1947 havde vi 19 476, en mindre tilbagegang. Jeg har endnu ikke tallet for 1948, men jeg vil nærmest tro, at det ligger omkring de

tal, jeg har nævnt for 1946 og 1947. Af dette tal på godt 19 000 fiskere er de 14 000 egentlige erhvervsfiskere og godt 5 000 er det, jeg vil kalde lejlighedsfiskere, fiskere, der har fiskeriet som bierhverv.

Hvad fartøjerne angår, er der i 1948 sat over 80 nybygninger i drift, deraf halvdelen på 15—50 t, d. v. s. de egentlige søgående typer. Herved tror jeg at man nogenlunde har erstattet de tab, der skyldes forlis og andre årsager. Siden 1938 er de søgående fartøjers antal steget med godt 300 eller ca. 25 pct.

Et andet mål for den voksende betydning af fartøjsflåden er naturligvis den kraft, fartøjerne har, og dèr viser det sig, at fartøjernes samlede hestekraft siden 1938 er vokset fra 85 000 HK til 153 000, altså omtrent en fordobling.

Den kapital, der for tiden er sat i materiel, kan anslås til omkring ved 153 mill. kr., hvoraf 120 mill. kr. for fartøjerne. Vi har for ikke så længe siden her i det høje lands-ting drøftet et lovforslag om støtte til nybygning af fiskerfartøjer, og ved den lejlighed gjorde jeg bl. a. rede for, at fiskerflåden vel er undergået en mindre forøgelse i det samlede antal, men tilgangen ligger på fartøjer på under 20 t, hvilke fartøjer ikke i næneværdigt omfang benyttes til det egentlige nordsøfiskeri.

Derimod viser det sig, at med hensyn til fartøjer over 20 t er en tilbagegang ved at begynde at finde sted, og to eller tre år har vist en nedgang på 4 fartøjer. Vi har altså haft nogen forøgelse af fartøjerne siden 1938, men ikke nogen væsentlig forøgelse, siden krigen holdt op i 1945, og der vil derfor også være grund til at håbe, at den lov, som nu behandles i det andet ting, kan blive gennemført og udfylde en plads til modernisering og rationalisering af vort fartøjsmateriale.

Med hensyn til rationeringsordninger vil jeg gerne nævne, at de rationeringsordninger, der bestod under krigen, nu for størstedelen er ophævet. For fiskeredskabernes vedkommende er der kun tilbage rationeringen af bouldsgarn af svære numre, og man tør vel også på det område håbe på en snarlig frihed. Med hensyn til maksimalprisen på fisk vil ordningen angående torsk vel i disse dage blive den, at vi får maksimalprisen ophævet. Tilbage er der kun maksimalpriser for rødspætter og sild, og jeg har kun eet ønske, at der snart må komme et belejligt tidspunkt til også at lade disse maksimalprisordninger falde.

Det høje ting vil formentlig være kendt med, at jeg umiddelbart efter min tiltræden